

İki Kardeşiler

– AhmetZeytinci · 27 Nisan 2026

Meslek icabı tanıdım onları. Atölye sahibi olan üst kat komşumuzun yanına sık sık gedip giderlerdi bir vesileyle biz de tanıştık. Gökgöz derlerdi birisine, öbürü de bıçkın bir delikanlı ama sonra jiletçi ve tinerici olmuştu... Vücudunu bir görseniz bakamazdınız...

Zelaaaaamın aleyküm der dalardı benim dükkandan içeri. "Onun selam veriş şekli böyleydi." Öyle çok sık gelmezdi, aklına estikçe gelir, benden harçlığını alır giderdi... Sonra bakarsın üç beş ay uğramaz, bir müddet kaybolur, bir anda tekrar çıkar gelirdi, yine aynı selamlama, biraz nasihat, ama fayda etmeyen cinsinden benim nasihatler ona... O gider bir müddet sonra ağabeysi gelir Gökgöz...O da aynı dertten mustarip ama en azından onda jilet olayı filan yoktu. Sadece sabah akşam içerdi...

Tabi böyle adamların yanında ne çocukları duruyor ne de hanımları, boşuyorlar bir şekilde ve sonra işlerine bakıyorlar. Üzülürdüm hallerine ama içimde de hep bir umut olurdu, düzelirler belki bir zaman sonra diye de kalbimden geçirdi. Bilirdim benim verdiklerimle içki sigara aldıklarını, ama vermesem, belki de hırsızlık yaparlarmıydı, yapmazlarmıydı, orasını da bilemiyorum?

Bir gün yine geldi, kardeşi, zil zurna sarhoş, ayakta zor duruyor. Sıkışmış tuvalete, bakkal amcanın da Skoda arabası var külüstürü, onunla taşımacılık yapıyor. Gitti bu arabanın tekerleğine işeyecek. Bakkal Amca tuttu bileğinden "Burası olmaz oğlum." dedi, gitti bu öbür tekerleğe, orada da tuttu Bakkal Amca bu da kızdı "İşemeyon anasını satayım var mı işemeyon." dedi böyle ilginç olaylar...

İşi bıraktıktan sonradır ki epeydir görmüyorum. Ne yerler ne içerler nasıldır hayatları, yaşıyorlar mı öldüler mi? Hiç haberim yok. İki kardeşte içkinin esiri olduklarından ne aile düzenleri kaldı, ne de hayata dair bir beklentileri. İnsanın kendine yapabileceği en büyük eziyet olsa gerek sürekli alkol tüketmek. Zaten o bir tane ile başlıyor ve sonrasında çorap söküğü gibi geliyor...